

РЕШЕНИЕ

№ 7160

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 09.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1235** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК, вр. с чл.107 ДОПК, вр. с чл.4, ал.1 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК №559802-1/20.11.2019г., издаден от началник отдел „ОП-В.“ при Дирекция „Общински приходи“ при СО, потвърден с Решение № РД СФД19-РД28-349 от 23.1.2019г. от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО.

Жалбоподателят счита, че актът е незаконосъобразен, неправилен и немотивиран, издаден при нарушение на материалните и процесуалните правила. Решаващият орган бланкетно е посочил, че не са налице основания за нищожност и липсват изложени фактически и правни основания, което е основание за отмяна на акта. Придобиването на имотите е възмездно осъществено след 01.01.2019г., следователно спрямо него действа разпоредбата на чл.14, ал.3 ЗМДТ и задължение за подаване на декларация не може да бъде вменено на дружеството. Предходният собственик е декларирал обстоятелства, въз основа на които е определена таксата за цялата 2019г. без оглед смяната на собствеността. Предвид, че е налице идентичност на имотите, при единствена разлика в собствеността, промяната на таксата е в нарушение на чл.68 ЗМДТ. Решаващият орган не е обсъдил възраженията срещу дължимите такси смет в нарушение на принципа "замърсителят плаща" - чл.15 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 05.04.2006г.

В проведеното съдебно заседание по делото жалбоподателят редовно призован не

изпраща представител. Постъпила е молба, съдържаща становището на жалбоподателя по представените от ответника доказателства, както и по съществуващото на делото. Претендират се направените разноски по делото за държавна такса.

Ответникът – Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО, чрез юрисконсулт Й. оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

Оспореният АУЗД е издаден в резултат на административно производство, започнало след като [фирма] е декларирало в отдел ОП - В. собствени имоти, придобити с НА за покупко - продажба №40, том I, рег. № 3370 от 04.04.2019г.

За имот с партиден № 7202F159296 е подадена Декларация по чл.14 ЗМДТ на 20.09.2019г., като имотите представляват земя и сграда на адрес [населено място], кв. С., [улица] с площ 2403 кв. м. и ЗП 1345кв. м.; административна сграда с офиси, магазини, ресторант, кафене и подземни гаражи с РЗП 15707кв. м. За времето от 04.04.2019г. до 04.06.2019г. не е уведомена писмено СО, отдел ОП - В. и не е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ за обявяване на отчетна стойност на имотите в нарушение на чл.14, ал.4 от ЗМДТ.

Имот с партиден №7202F159297 е с адрес [населено място], кв. С., ул. Р. П. К., представляващ сграда - производствен обект трафопост. Също не е уведомена писмено СО, отдел ОП за времето от 04.04.2019г. до 04.06.2019г.

[фирма] е подало на 20.09.19г. (след изтичане на двумесечния срок от придобиването) Декларация по чл. 23, ал.1 от НОАМТЦУПСО, позовавайки се на чл.25 , ал.3 от същата Наредба, според който новият собственик има право да поиска да се запази определения ред за определяне на таксата, който се е прилагал за тези имоти през текущата година, в случаите, когато не се променя предназначението на имота. Новият собственик може да упражни това си право в 7 дневен срок от декларирането на имота по реда и в срока по чл.14 ЗМДТ.

С писмо от 08.10.2019г. дружеството е уведомено, че подадената декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО на 27.09.2019г. не отговаря на изискванията, установени в Наредбата, а именно декларацията по чл.14 ЗМДТ е подадена след изтичането на законния срок.

Административният орган е приел, че недвижимите имоти са предмет на данъчно облагане за периода от 01.05.2019г. до 31.12.2019г., като:

-данъчната основа за облагане с ДНИ на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение №2 от ЗМДТ (мл.21, ал.1 от ЗМДТ)

-на основание чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, извън случаите на чл.23 (за вида и броя на съдовете) и чл.24 (за пряко договаряне с фирми извършващи услугата сметосъбиране и сметоизвозване), таксата битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията за 2019г. е определена пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите, като съгласно Решение №857/20.12.2018г. на СОС, размерът на таксата за периода е 10 промила, съответно 3,60промиле за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване; 2,40 промили за обезвреждане в депа и други съоръжения и 4.00 промили за поддържане на чистотата на територията за обществено ползване.

ДНИ за периода 01.05.2019г. - 31.12.2019г. е определен в размер на 1,875 на хиляда

върху данъчната оценка на недвижимите имоти. За имот с партиден №7202F159296 е определен в размер на 23833,65лв. общо за земята и сградата. За имот с партиден №7202F159297, тъй като данъчната му оценка е по-ниска от установената отчетна стойност, данъчната основа е равна на отчетната стойност. За периода 01.05.2019г. до 31.12.2019г. за този имот данъкът е в размер на 7,11лв.

ТБО за същия период е изчислена за първия имот (с декларирана отчетна стойност 19 064 100.88лв.) в размер на 127 094,01лв. и за втория 37,93лв. Определени са и лихви, като всичко установените задължения с АУЗД възлизат на ДНИ 23840,76 - главница и 334,14лева - лихва и ТБИ 127131,94 - главница и 1929,05 лв. - лихва.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима като подадена в предвидения законов срок от лице, което има правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: Оспореният АУЗД е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с, ал. 3 изр.1 предл.1 и, ал. 4 от ЗМДТ. Спазена е установената от закона форма - актът е писмен. Посочени са фактическите основания за издаването му, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалният закон.

Съгласно Наредба на СОС за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община:

Чл. 25. (1) (изм. - Решение № 313 по Протокол № 19 от 28.06.2012 г.) За нежилищни имоти на предприятия по чл. 21, ал. 2, лицата, определени в чл. 18, ал. 4, ал. 6 и ал. 7 могат да упражняват правата си по чл. 23 и чл. 24 в 7 (седем) дневен срок от декларирането на имотите по реда и в срока по чл. 14 от ЗМДТ.

(3) (изм. - Решение № 3 по Протокол № 75 от 22.01.2015 г.) За нежилищни имоти на предприятията по чл. 21, ал. 1, придобити през текущата година или след 30 ноември на предходната година, за които предходният собственик е упражнил правата си за определяне на такса за битови отпадъци по чл. 23 и чл. 24, новият собственик има право да поиска да се запази установения ред за определяне на таксата, който се е прилагал за тези имоти през текущата година, в случаите, когато не се променя предназначението на имота. Новият собственик на имота упражнява това си право чрез подаване на декларация по образец (Декларация № 4) до кмета на Столична община, чрез дирекция "Икономика и търговска дейност", в седемдневен срок от декларирането на имота по реда и в срока по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси.

Имотите са придобити по НА на 04.04.2019г., а са декларирани в СО на 20.09.2019г. Съгласно приложимата разпоредба на чл.14, ал.3 от ЗМДТ (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019г.) „Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава“. В този смисъл неотнормирани са направените в АУЗД констатации във връзка с неспазен срок за деклариране придобиването на имотите, тъй като законодателното изискване за деклариране на това обстоятелство в 2- месечен срок, към момента на придобиването е било отпаднало. В следващата алинея 4 (изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) на чл.14 обаче, е въведено задължение за предприятията: „За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства,

имащи значение за определянето на данъка.“ Срокът по ал.4, вр. с ал.1 е 2-месечен и именно той не е спазен от задълженото лице, макар мотивите на административният орган да не са в този смисъл, а в решението на горестоящия орган това възражение на жалбоподателя да не е обсъдено.

Във връзка с горното, неоснователни са възраженията в жалбата за неприложимост на нормата на чл.25, ал.3 от НОАМТЦУПСО, тъй като срокът може да бъде отброен – началният момент на срока е подаването на декларацията по чл.14, ал.4 от ЗМДТ. Дружеството е подало информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка на 20.09.2019г. Новият собственик има право да поиска да се запази установения ред за определяне на таксата, който се е прилагал за тези имоти през текущата година, в случаите, когато не се променя предназначението на имота, но е следвало да упражни това си право чрез подаване на декларация по образец (Декларация № 4) до кмета на Столична община, чрез дирекция "Икономика и търговска дейност", в седемдневен срок от декларирането на имота по реда и в срока по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси. Тъй като това не е сторено от него в срок, той не може да се ползва автоматично от режима за определяне на таксите на предходния собственик.

На следващо място, чл. 68, ал.1 (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) ЗМДТ „Не се допускат изменения на начина на определяне и на размера на таксата за битови отпадъци в течение на годината.“, следва да се тълкува във връзка с ал.2: „Когато в срока по чл. 66, ал. 3, т. 2 общинският съвет не е одобрил план-сметката, размерът на таксата за годината се определя, като разходите за сметка на такса битови отпадъци за предходната година се коригират по реда на чл. 66, ал. 13 и се разпределят в съответствие с последно одобрените видове основи по чл. 67, ал. 8. Разходите за обезпеченията по чл. 60 и отчисленията по чл. 64 от Закона за управление на отпадъците се включват в съответстващия им за текущата година размер.“ Изискването на ал.1 в този смисъл, се отнася към органите на местно самоуправление, на които е забранено в течение на годината да изменят начина на определяне на таксата за битови отпадъци и размера ѝ като процентен показател. Това не означава, че местните органи по приходите следва служебно да прилагат режима на таксите на предходния собственик при смяна на собствеността, след като данъчно задълженото лице не ги е уведомило, че ще запази и няма да променя предназначението на имота. Жалбоподателят има общи възражения, относно основанието за определянето на таксата, на базата отчетната стойност на имота, но не е поискал преизчисляване от нещо лице на определения с АУЗД данък и такса битови отпадъци, поради което съдът приема, че не оспорва направените от местните органи по приходите изчисления.

Според чл. 26, ал.1 от НОАМТЦУПСО (изм. - Решение № 701 по Протокол № 79 от 16.12.2010 г.): “Извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите като разпределението на размера на промила е, както следва:

1. за сметосъбиране и сметоизвозване;
2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;
3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Тъй като декларация по чл.23 от Наредбата не е била подадена в срок, в съответствие с разпоредбите на Наредбата такса за битови отпадъци на нежилищни

имоти на предприятията е определена пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите. От ответника, във връзка с направено в първото съдебно заседание от жалбоподателя уточнение са представени доказателства за извършване на услугата сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и поддържане на чистота на територията на район В., в който попада [улица], на която се намират процесните имоти.

Предвид изложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Така мотивира, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, III-то Административно отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК №559802-1/20.11.2019г., издаден от началник отдел „ОП-В.“ при Дирекция „Общински приходи“ при СО, потвърден с Решение № РД СФД19-РД28-349 от 23.1.2019г. от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок пред Върховния административен съд на РБългария.

СЪДИЯ: